

Boros Imre: A növekedés természete

2015 augusztus 22. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Ha a közbeszédben a gazdaság állapota kerül szóba, szinte bizonyos, hogy trendi elemz?k els?ként az aktuális növekedési ütemet és a várható jöv?beli kilátásokat említik.

A növekedést pedig az adott országban el?állított bruttó társadalmi termékkel (GDP) és annak növekedésével

mérik. Ha a GDP éves növekedése és a további évek várható növekedési üteme a konkurenciának tekinthet? országokkal összehasonlítva elfogadható, akkor a sematikus véleményalkotók szerint a gazdaság jól teljesít, ellenkez? esetben – m?ködését tekintve – gondokat okoz. Gondolati síkon a GDP-növekedés és az ország jólétének alakulása között is szinte automatikus a párhuzam megvonása.

Ezzel szemben a kérdést a tisztánlátás érdekében sokoldalúbban, árnyaltabban kell megközelíteni. Sokkal többrét? megközelítést igényel a növekedési szám (százalék) mögötti tartalom, amit a növekedés természetrajzának lehet nevezni. Ennél is fontosabb, hogy tisztázzuk: a társadalomra a növekedés milyen haszonnal van, s kiknek a hasznát szolgálja, milyen arányban. Az árnyalt megközelítés annál indokoltabb, minél nyitottabb egy gazdaság, minél több terméket, szolgáltatást és pénzügyi instrumentumot vesz igénybe külföldr?l és szolgáltat külföld felé. Hazánk nyitottságát talán már fokozni sem lehetne azzal, hogy az itthon termelt javak mintegy kilencven százaléka nemzetközi csere tárgya.

Nyitott gazdaságú országokban a növekedést két, jól elkülöníthet? szféra szolgálja. Részint az országban m?köd?, külföldi tulajdonban lév? egységek tevékenysége, másrészt a hazai tulajdonosok által el?állított javak. A nálunk m?köd? külföldi cégek kiemelked?en magas termelékenységgel dolgoznak, egy alkalmazottra vagy teljesített munkabérforintra kiemelked?en nagy termelési érték jut. Egy általam vizsgált emblematikus cég tavaly 2,8 milliárd euró, vagyis nagyjából 871 milliárd forint termelési értéket állított el? háromezer-négyszáz alkalmazottjával, egy-egy munkavállalóra így éves átlagban nyolcszázhúszezer euró, tehát kétszázötvennégymillió forint termelési érték jut.

Ez a cég megtermeli a GDP több mint két és fél százalékát, és hazánk exportjának több mint három százalékát adja. Impozáns eredmények. GDP-alapon és exportteljesítményben sem találhatunk hazai tulajdonú céget, amely a nyomába érhetne, amelyik ilyen termelékenységgel dolgozna, amelynél az él? munka ilyen horribilis értéket lenne képes el?állítani.

Ki ne lenne büszke arra, hogy hazai munkaer? felhasználásával ilyen impozáns eredményt lehet elérni? Annak érdekében, hogy ez a közönségben tudatosodjon is, a média és elemz?k hada elvégzi a házi feladatát. Felettébb vizsgálandó azonban a kit?n? eredmények hazai jóléti hatásának értelmezése, a dogma próbára tétele, hogy

automatikus-e a hazai jóléti hatás, mint ahogy ezt a média és a trendbeli elemz?k sugalmazzák. Ezek az elemzések ugyanis fogyatékosak vagy inkább nem is léteznek.

A külföldi tulajdonú cégeknél a hazai jóléti hatás az általuk bértömeggel, járulékaikkal és itt fizetett adókkal mérhet?, mert a profitot vagy kiviszik vagy itteni cégük t?kebázisának b?vítésére fordítják (újra befektetik).
A vizsgált cégnél a megtermelt GDP-n belül a bérek aránya alig másfél százalék. Azonnal idekívánkozik a bérarány a hazai összesített GDP-n belül. Az érték hazánkban valahol negyvenöt százalék körül áll, amivel Európában a sor végén kullogunk.

Ha a vizsgált cég által hazánkban hagyott teljes jövedelmet vizsgáljuk (bérek és járulékaik, adók), akkor az általa képviselt GDP-részesedésen belül az érték alig éri el a két százalékot. Megállapíthatjuk tehát, hogy bár ezek a külföldi cégek jelent?s mértékben járulnak hozzá a hazánkban el?állított társadalmi termékhez, és ennél is nagyobb arányban az exporthoz, jóléti hatásuk ugyancsak csekély.

A hazánkban el?állított munkajövedelmek nagy hányadát a jóval alacsonyabb termelékenység? hazai tulajdonú cégek állják, illetve – az általuk fizetett adók fedezetével – az állam. (A vizsgált cég által fizetett legnagyobb összeg? adó is csak az árbevételének 0,2 százalékát tette ki.) A külföldi cégek letelepedésekor juttatott nagyvonalú állami támogatásokat munkahelyb?vítésre adják. Üzleti alapon ez együtt járna a hazai üzletrész-keletkeztetéssel az állam vagy valamelyik cégének javára – de nem jár. Itt ez sima, vissza nem térítend? járandóság. A cégek hazai m?ködtetése üzemgazdasági szinten veszteséggel, népjóléti szinten csekély haszonnal jár. Csak és kizárólag nemzetgazdasági szinten jár egyértelm? haszonnal.

Az általuk olcsó hazai béreken el?állított exporttöbbletekb?l a nemzetgazdaság ugyanis annyi devizához jut, amennyivel fokozatosan megszabadul a felhalmozott államadóssággal kapcsolatos devizaárfolyam-kockázat által okozott veszteségekt?l. Ennek mértékér?l hozzávet?legesen tájékoztatást ad az euró hajdani kétszázötven forintos és a mai háromszáztíz forintos árfolyamának mintegy huszonöt százalékos különbözete. Meddig és vajon miért érdemes ebbe az ügybe mégis többet belemagyarázni, mint amennyi valóban benne rejlik? Ez nekem igazi rejtvény, amit nem tudok megfejteni. Szerintem napjainkra elérkeztünk az ésszer?ség határaihoz. Az exporttöbbletekb?l és az uniós transzferekb?l képz?dik annyi deviza, hogy az államkassza belátható id?n belül az árfolyamkockázattól megszabadítható.

A szabadulásnak egyébként is súlyos ára van – a megalázóan alacsony hazai bérhányad és bérszínvonal –, ami mára gátja és nem ösztönz?je az egészséges növekedésnek. Azt várni, hogy hazánkban majd a külföldi szektor oldja meg a munkaer? foglalkoztatását, vagy nagyban emeli az anyagi jólétet, nem több, mint egyszer?, hétköznapi naivitás, és ami ennél is rosszabb, mer? önbecsapás. Bár pontos nyilvántartás a külföldiekr?l nincs, a tulajdonosok (belföldiek és külföldiek egyaránt) azt állítják, hogy elkülönített statisztikák nem léteznek, az exportszámokból és a termelékenységi mutatókból megbecsülhet?, hogy a külföldiek nem foglalkoztatnak több munkavállalót kétszázötvenezernél. Alig várható el, hogy a még szükséges öt–hatszázezer munkahelyet létrehozzák. Erre a hazai vállalkozási szektort lehet és egyben szükséges is alkalmassá, egyenrangúvá tenni. Ett?l várható több munkahely, több jövedelem, gyorsabb – és tartós – növekedés az elmaradt felzárkózás pótlása.

Boros Imre - magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló